

Slotwoord uitreiking Orde van de Vlaamse Leeuw Stadhuis Aalst, 10 juli 2016

Geachte staatssecretaris, burgemeester, dames en heren schepenen en gemeenteraadsleden, beste heer en mevrouw Vos-Gevers, beste Ordedragers, beste Aalstenaren, Vlamingen

Enige tijd geleden was ik uitgenodigd voor een gastcollege van de NGO Ontmoet Afrika in het kader van een ontwikkelingsproject in Afrika voor onze studenten in de lerarenopleidingen. Tot mijn grote verbazing vertelde de man de aanwezige studenten hoe ontzettend belangrijk het is om respect te hebben voor de identiteit van elk volk, eender waar ter wereld. Hij had dat onder meer daags voordien gezien - vertelde hij - tijdens een internationale ontmoetingsweek voor studenten. Op de laatste avond kregen alle jonge mensen per land het woord om een boodschap mee te geven aan de andere jongeren. Allemaal hadden ze zich verkleed in de typische klederdracht van hun land of regio. Allemaal stonden ze met hun nationale of regionale vlag in de hand. Allemaal begonnen ze met hun nationale volkshymne mee te zingen. Op het eind van de avond was het de beurt aan ons land: 2 Vlaamse studenten beklommen het podium met een Jupilerhoed in de Belgisch kleuren op. Op de achtergrond klonken de eerste klanken van de Brabançonne die na enkele tonen overgingen in duidelijk geïmproviseerde rapgeluiden in een gelukkig voor de aanwezigen onverstaanbare scabreuze taal. Mijn gastdocent van Ontmoet Afrika – een organisatie die je nochtans moeilijk van nationalistische sympathieën kunt beschuldigen – vertelde dat hij diepbeschaamd was in zijn jonge landgenoten.

In een wereld die voortdurend verandert, is het hebben van een duidelijke identiteit nochtans de enige manier om stand te houden. Toch hebben wij Vlamingen het vaak moeilijk met iets wat wereldwijd in andere landen zo evident is, namelijk de eigen identiteit.

De Syrische moslim en cultuurfilosoof Bassam Tibi stelt in zijn boek 'Europa zonder identiteit? De crisis van de multiculturele samenleving' (1998) dat een dialoog pas mogelijk is wanneer culturen zelfbewust hun eigenheid of identiteit verdedigen én uitdragen. En Bart De Wever zei het zo in een interview met een Vlaamse krant: "Een succesvolle burgerlijke gemeenschap vormen met nieuwkomers vergt eerst en vooral een dynamisch antwoord op de vraag wie we zelf zijn en wie we allemaal samen willen worden". Aanvullend zou ik ook identiteit omschrijven als een dynamisch gegeven dat met de tijdsgeest mee verandert en evolueert maar zijn diepgewortelde waarden niet verliest.

En dat dit mogelijk is, illustreert de getuigenis van Abdul Nassaj, een 27-jarige boekhouder die in mijn woonplaats in de gemeenteraad zetelt. Hij verwoordt prachtig waarom hij zich Vlaming voelt. "Mijn ouders verlieten Syrië en kwamen naar Vlaanderen. In 1989 werd ik hier geboren. Vlaanderen is dus een deel van mij. Net zoals Lokeren, Syrië, man en boekhouder mijn identiteit bepalen. Vlaanderen zit in mij omdat ik hier opgroeï, maar ook omdat ik mijn toekomst hier wil uitbouwen. In de 21ste eeuw zal dit stukje aarde onvervalst Vlaams zijn, maar anders dan vroeger. Het zal meer kleur en diversiteit kennen. Mijn 11 juli gaat dus over een gemeenschap waar het begrip *Vlaming* niet bepaald wordt door de afkomst maar door de keuze voor een gemeenschappelijke toekomst."

Net zoals Abdul zouden wij - ook in ons eigen belang - als volleerde publieksdiplomaten onze Vlaamse identiteit in Vlaanderen en daarbuiten trots moeten uitdragen. Mijn boodschap is altijd dezelfde: “Het is niet op de eerste plaats de omvang van een cultuur die telt, maar de cohesie ervan, de samenhang, het bewustzijn van een gezamenlijke identiteit. Onze vzw Vlaanderen-Europa zet zich in voor een open Vlaamse identiteitsbeleving die Vlaams zelfbewustzijn koppelt aan internationale oriëntatie en positieve interactie met andere culturen.

De vraag “Wie ben ik?” is nochtans een blinde vlek binnen het huidige sociaaleconomisch denken. Alles wat met identiteit te maken heeft, wordt weggegomd. Culturo’s proberen wel een vage ‘belgitude’ op te kloppen samen met de media. Denk maar aan de huidige voetbalgekte die eigenlijk illustreert dat België ook als voetballand faalt. En ik bedoel niet zozeer sportief maar als solidaire gemeenschap. De Welshmen speelden in de wedstrijd met de Rode Duivels als één ploeg voor hun land Wales en hun supporters die vier maal het Welshe volkslied lieten weerklinken. Ze zouden dat ook gedaan hebben indien ze verloren hadden. De Belgische miljonairs keken naar elkaar en de supporters zwegen. Multinationals AB Inbev en Coca Cola - die amper belastingen betalen in dit land - deelden driekleuren uit waarmee de échte belastingbetalers in dit land supporterden voor een ploeg multimiljonairs die ook amper belasting betalen in dit land. De Rode Duivels – ‘biervkopers’ noemde Luckas Vander Taelen hen zelfs - kregen zelfs een winstpremie van van 300.000 euro om niet deel te nemen aan de kwartfinale. Is dit het zo gekoesterde nationale gevoel van solidariteit? Tous ensemble?

Geachte aanwezigen

Intussen staat het vast dat de Guldensporendag elk jaar terugkomt en dat Vlaanderen die dag steeds beter beleeft, mede dank zij het groot aantal evenementen n.a.v. onze 11-daagse Vlaanderen Feest. Maar we zijn er nog niet: 11 juli is nog altijd niet wat the *Fourth of July* voor Amerikanen betekent, of *Koningsdag* voor de Nederlanders, of *Saint-Patrick’s Day* voor de Ieren. Elf juli roept nog niet dat massagevoel op. Maar dat het samenhangsgevoel elk jaar groeit, stel ik zeker vast als ik burenefeesten bezoek of aangesproken word door concertgangers tijdens onze Vlaanderen Feest-concerten. Elk jaar stijgt het aantal vooral jonge zelfbewuste Vlamingen dat aan de Vlaanderen Feest 11-daagse meedoet.

Hebt u de laatste weken ook gezien met welke emotie de voetbalcommentatoren het enthousiast vlaggengezwaai en de met tranen in de ogen ‘a capella’ gezongen volksliederen toejuichten? De sympathie voor het kleine Ijsland en het Welshe volkslied ‘Land of my fathers’ – twee landen met minder inwoners dan Vlaanderen – droop eraf. Ik ben benieuwd of de media n.a.v. onze Vlaamse feestdag morgen de Vlaamse Feestvreugde met evenveel ontroering in beeld zullen brengen. Er werd nochtans tijdens deze 11-daagse gefeest in Vlaanderen! Zowel tijdens de meer dan 1.500 lokale initiatieven in bijna alle Vlaamse gemeenten als tijdens de evenementen die we zelf met onze Beweging Vlaanderen-Europa organiseren zoals bijvoorbeeld

- de uitreiking van de Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling aan Jan Verheyen eergisteren in Brugge
- de uitreiking van de Gulden Spoor voor Maatschappelijke Uitstraling aan Willy Kuijpers vanmiddag in Heusden-Zolder
- het gratis Vlaanderen Feest!-concert met uitsluitend Nederlandstalige muziek op de Grote Markt van Antwerpen op 11 juli dat de VRT op één live zal uitzenden nadat we aan Saskia Van Uffelen in het stadhuis van Antwerpen een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling zullen uitgereikt hebben.

Bij dit alles hebben we één rode draad voor ogen: de Vlaamse identiteit en cultuur evenals onze Nederlandse taal als een positief en inclusief verhaal onder de aandacht te brengen.

Geachte dames en heren

Rest mij enkel nog u voor morgen een prettige Vlaamse feestdag toe te wensen. Onthoud het: de feestdag van de Vlaamse samenhang. Mijn feestdag, úw feestdag, ónze feestdag!

Dank u voor uw aandacht!

An De Moor
Voorzitter vzw Beweging Vlaanderen-Europa
Voorzitter vzw 11-daagse Vlaanderen Feest!
GSM 0475 62 00 98
E-mail adm.ave@skynet.be